Cauza civilă nr. 2-22035637-12-2-16032022-1 (2-5536/22)

HOTĂRÂRE
În numele Legii

19 decembrie 2025 mun. *****

Judecătoria *****, sediul Central,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Lozan Zinaida

examinând în ședință de judecată publică, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie,

constată:

Argumentele participanților la proces.

1. La 15 martie 2022, reclamanta ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** cu privire la partajul proprietății comune în devălmășie și încasarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivare, reclamanta învederează că, s-a căsătorit cu pârâtul la *****, căsătoria fiind înregistrată și trecută în registrul actelor de stare civilă la nr.9 de către Primăria *****, mun. *****. Din căsătorie s-a născut copilul *****. Viața în comun cu pârâtul a eșuat. Ca urmare, la data de 13 decembrie 2021, a depus cererea privind desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere. Pe parcursul anilor de căsătorie, au cumpărat următoarele bunuri, care sunt bunuri proprietate comună în devălmășie: dulap la prețul de 15000 lei, pat la prețul de 10000 lei, draperii la prețul de 4690 lei, șemineul la prețul de 7000 lei, televizor la prețul de 7388 lei și au obținut mijloace bănești în mărime de 17000 Euro, 1500 Dolari SUA, 15000 Ruble rusești, care la fel sunt proprietatea comună în devălmășie. Consideră că, aceste bunuri și mijloace bănești urmează să fie împărțite în mod egal între soți. Susține că, metoda de partaj propusă este cea mai benefică pentru ambele părți. Mobila: dulap, pat, draperii, șemineu au fost procurate pentru a aranja camera soților și a copilului în casa părinților pârâtului, a fost cumpărată pentru dimensiunile camerei, unde au locuit. Când a plecat împreună cu copilul, a încheiat un contract de locațiune, respectiv în acel apartament este mobila și din acest motiv nu are nevoie de dulap, pat, draperii și șemineu. Ca urmare, pârâtul trebuie să restituie reclamantei 50% din prețul acestor bunuri. Pentru a preveni litigiul dat s-a adresat către pârât cu un mesaj de a împărți bunurile și mijloace bănești fără a se adresa în instanță, însă pârâtul a

refuzat. Pentru a demonstra existența acestor bunuri și a mijloacelor bănești acumulate pe parcursul anilor de căsătorie, s-a adresat către un executor, pentru întocmirea actului de constatare a faptelor și a stării de fapt. După ce a plecat din casa părinților soțului, a luat doar hainele personale și cele ale copilului minor și lucrurile cumpărate de ea înaintea încheierii căsătoriei, inclusiv a lăsat pătucul copilului și comoda pentru hainele copilului, care la fel au fost cumpărate de ambii soți. Indică faptul că, motivul pentru care familia a fost distrusă este infidelitatea conjugală a pârâtului pe parcursul anilor, dânsul în ultima perioadă lucra peste hotare, ambii, având scopul de a procura un apartament. Pentru a realiza acest vis făceau economii. Pe perioada cât era plecat pârâtul, trăia doar din indemnizație. Absolut tot de ce avea nevoie copilul, cumpăra din acei bani primiți lunar de la stat. Doar odată pârâtul înainte de plecare i-a lăsat 5000 lei, considerând că această sumă va acoperi cele necesare soției și a copilului pentru 12 luni. Cunoscând despre faptul că pârâtul este un om zgârcit și lacom și banii, care au fost acumulați în timpul căsătoriei, care urmează a fi împărțiți, pârâtul la despărțire urma să lase doar lui, motive din care, a închiriat safeul la o bancă pentru a păstra banii.

3. *În drept*, reclamanta a fundamentat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile de la 567-574 din Codul civil și **a solicitat** partajarea bunurilor proprietatea comună în devălmășie și anume mijloace bănești acumulate de către reclamant și pârât în timpul căsătoriei 17 000 Euro să fie împărțite egal la fiecare dintre părți, 8500 Euro reclamantei ***** și 8500 Euro pârâtului ***** 1500 Dolari SUA să fie împărțite egal la fiecare dintre părți, 750 Dolari SUA reclamantei ***** și 750 Dolari SUA pârâtului ***** 15000 Ruble Federația Rusă (cincisprezece mii Ruble Federația Rusă) să fie împărțite egal la fiecare dintre părți, 7500 Ruble Federația Rusă reclamantei ***** și 7500 Ruble rusești pârâtului *****; partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie și anume mobila cumpărată în timpul căsătoriei: dulap la prețul de 15000 lei, pat la prețul de 10000 lei, draperii la prețul de 4690 lei să rămână în proprietatea pârâtului, cu rambursarea pentru reclamanta din partea pârâtului a unei sume de bani, ce constituie 50% din sumele indicate și anume 14845 lei; șemineul la prețul de 7000 lei să rămână în proprietatea pârâtului, televizor la prețul de 7388 lei să fie transmis reclamantei, cu rambursarea pentru pârât din partea reclamantei a unei sume de 194 lei (o sută nouăzeci și patru lei); încasarea cheltuielilor de judecată;
4. ***La 16 ianuarie 2023, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtului, avocatul Scripnic Veaceslav, a depus referință la cererea de chemare în judecată. (f.d. 58)***
5. Întru dezvoltarea criticilor din referință, partea pârâtă invocă faptul că, cererea de chemare în judecată poate fi admisă parțial. Consideră oportun de a partaja bunurile: Dulap în valoare aproximativă de 10000 lei rămas acasă; Draperii cu valoarea de aproximativ 4500 lei din spusele reclamantei; Pat cu valoarea de 5800 lei procurat cu defect rămas la pârât; Șimeneu în valoare de 6000 lei rămas la pârât; Bunurile

ridicate de reclamantă și duse în direcție necunoscută: Aspirator cu valoarea de 2500 lei; Fier de călcat cu valoarea de 1000 lei; Covor cu valoarea de 2000 lei, Storcător de suc electric cu valoarea de 2000 lei; Gril electric cu valoarea de 1500 lei, Două plapume cu valoarea de 1900 lei; Draperii în valoare de 5000 lei, Set de cratițe în valoare de 1200 lei; Set de cratițe cu valoarea de 1000 lei; Set de tacâmuri cu valoarea de 3000 lei; Set în 3-4 complete de veselă în valoare de 4000 lei; Verighetele cu valoarea de 10500 lei; Valoarea totală a bunurilor este de 61900,00 lei din care valoarea bunurilor rămase la pârât este de doar 26300 lei (diferența constituind 35600.00 lei). Mai indică că, în mod samavolnic, reclamanta prin spargere de safeu a luat sumele de bani indicate în prezenta acțiune și solicită partajarea acestora doar în partea pe care o recunoaște și este de acord de a fi partajat doar suma de 1600 Euro, 15000 ruble rusești și 1500 Dolari SUA, în rest banii nu le aparțin.

6. *În ședința de judecată*, reclamanta ***** a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept indicate în aceasta, solicitând admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.
7. *În ședința de judecată*, reprezentantul reclamantei, avocata Hamureac Oxana, a pledat pentru admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.
8. *În ședința de judecată,* pârâtul ***** nu s-a prezentat, fiind reprezentat de către avocatul Scripnic Veaceslav.
9. *În ședința de judecată*, reprezentantul pârâtului, avocatul Scripnic Veaceslav, a pledat pentru respingerea integrală a cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

10. Analizând motivele acțiunii înaintate, criticile formulate la aceasta, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează speța, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie se admite integral.
11. Din textul art.130 alin. alin. (1), (2), (3) Cod procedură civilă, rezultă că ”*Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei*.”

12. În temeiul art.239 Cod de procedură civilă, ”*Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată*.”
13. Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) din același Cod, ”*La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) din același articol, ”Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant şi în numele legii*.
14. Asupra cauzei de față, instanța de judecată a stabilit situația de fapt, potrivit căreia, la *****, reclamanta ***** a încheiat căsătoria cu pârâtul ***** căsătoria fiind înregistrată în registrul actelor de stare civilă la nr. 9, de către Primăria com. *****, mun. *****. (f.d. 6)
15. Din căsătorie soții au un copil minor, *****. (f.d. 8)
16. S-a constatat că, după încheierea căsătoriei, soții au locuit împreună în casa din com. *****, str. *****
17. Pe parcursul examinării cauzei, s-a stabilit că, în perioada anilor de căsătorie, soții au procurat pentru aranjarea odăii în care locuiau cu copilul, în casa părintească, următoarele bunuri mobile la prețul indicat de reclamantă: dulap în valoare de 15000 lei, pat în valoare de 10000 lei, draperii în valoare de 4690 lei, șemineu în valoare de 7000 lei și televizor în valoare de 7388 lei (f.d. 5).
18. S-a mai constatat că, tot în timpul căsătoriei, soții au acumulat mijloace bănești pe care le păstrau într-un seif metalic amplasat în odaia lor comună din casa menționată, după cum urmează:17000 Euro, 1500 dolari SUA, 15000 Ruble rusești.
19. Este de accentuat că, la cererea reclamantei *****, de către executorul judecătoresc Ungureanu Oleg a fost întocmit un Act de constatare a faptelor și a stărilor de fapt nr. 026c-28/2021 din 02 decembrie 2021, în baza căruia s-a stabilit bunurile ce se aflau în camera în care locuiau părțile și sumele de bani aflate în seif. (f.d. 9-16)
20. Pe parcursul examinării cauzei, s-a constatat că, soții făceau economii având ca scop comun procurarea unui apartament în mun. *****.
21. În speță, s-a mai constatat că, la 09 decembrie 2021, în absența pârâtului, reclamanta a deteriorat ușa seifului și a ridicat mijloacele bănești aflate în acesta. Ulterior, la 09 decembrie 2021, reclamanta a încheiat cu BC „Moldindconbank” S.A. contractul de locațiune a unei casete de siguranță, în care a depozitat mijloacele bănești.
22. S-a constatat că, în timp, relațiile de familie ale soților au degradat.

23. La 13 decembrie 2021, reclamanta a depus cererea privind desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere. Căsătoria dintre ***** și ***** a fost desfăcută în baza hotărârii judecătorești.
24. Prin actul de constatare a faptelor și a stărilor de fapt nr. 190a-41/2023 din 23 octombrie 2023, întocmit de executorul judecătoresc Andrei Gosic, a fost fixată corespondența purtată de părți prin aplicația „Viber" la 10 septembrie 2021, referitoare la mijloacele bănești acumulate și la intenția de a procura un apartament. (f.d. 68-119)
25. Pârâtul ***** prin avocatul Scripnic Veaceslav, a depus referință prin care a recunoscut parțial acțiunea. Pârâtul a fost de acord cu partajarea sumei de 1600 Euro, 15000 Ruble rusești și 1500 Dolari SUA, susținând că restul mijloacelor bănești, și anume 15400 Euro, nu le aparțin soților, ci unui terț, cet. *****. Cu privire la mobilă, pârâtul a invocat valori mai mici pentru o parte din bunuri, însă, fără a prezenta probe în acest sens. De asemenea, s-a invocat precum că, reclamanta a luat cu ea bunurile precum: aspirator, fier de călcat, covor, gril electric, două plapume, draperii, set de cratițe, set de tacâmuri, set în 3-4 complete de veselă, verighetele, solicitând și partajul acestor bunuri.
26. Instanța de judecată evidențiază că, deși pârâtul a solicitat partajarea și a altor bunuri, ultimul nu a formulat o cerere reconvențională în acest sens.
27. Din economia art. 19 alin. (1) Codul familiei reiese că, bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei sunt supuse regimului proprietății în devălmășie.
28. Potrivit art. 20 alin. (1) Codul familiei "*Bunurile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei*.
29. Din conținutul art. 25 alin. (1), alin. (2), alin. (3), alin. (4) Codul familiei, reiese că "*Împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor poate fi făcută atît în timpul căsătoriei, cît şi după desfacerea ei, la cererea oricăruia dintre soţi. Proprietatea în devălmăşie poate fi împărţită în baza acordului dintre soţi. În caz de neînţelegere, determinarea cotei-părţi a fiecărui soţ în proprietatea în devălmăşie, precum şi împărţirea acesteia în natură, se face pe cale judecătorească. La împărţirea proprietăţii în devălmăşie, instanţa judecătorească, la cererea soţilor, stabileşte bunurile ce urmează să fie transmise fiecăruia dintre ei. Dacă unuia dintre soţi îi sînt transmise bunuri care depăşesc cota ce-i revine, celuilalt soţ i se poate stabili o compensaţie bănească sau de altă natură*."
30. Potrivit art. 26 alin. (1) din același cod, "*La împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor şi determinarea cotelor-părţi din aceasta, părţile soţilor sînt considerate egale dacă contractul matrimonial nu prevede altfel*."

31. Din economia art. 544 Cod civil, rezultă că, ”*Proprietatea comună poate fi caracterizată prin delimitarea cotei fiecărui proprietar (proprietate pe cote-părţi) sau prin nedelimitarea cotelor-părţi (proprietate în devălmăşie). Dacă bunul este comun, proprietatea pe cote-părţi se prezumă pînă la proba contrară. Coproprietarii devălmaşi pot atribui bunurilor comune regimul proprietăţii comune pe cote-părţi*.”
32. În textul art. 572 alin. (1), alin. (2) din Codul civil este reglementat că ”*Bunurile dobîndite de soţi în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmăşie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobîndit de soţi în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmăşie pînă la proba contrară*.”
33. Din conținutul art. 574 alin. (1) Cod civil, reiese că ”*În cazul partajului bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soţilor, părţile lor se consideră egale*.”
34. În art. 561 din Codul civil este consacrat că, ”*Partajul bunului proprietate comună pe cote-părţi se face în natură, proporţional cotei-părţi a fiecărui coproprietar. Bunurile care compun o unitate economică, un set sau o altă universalitate a cărei separare îi va reduce valoarea nu vor fi partajate în natură dacă cel puțin unul dintre coproprietari se opune unui asemenea mod de partaj. Dacă bunul proprietate comună pe cote-părţi este indivizibil ori nu este comod partajabil în natură, partajul se face prin: a) atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulte, în favoarea unui coproprietar sau în favoarea mai multor coproprietari, la cererea lor comună. În cazul mai multor cereri de atribuire care se contrazic reciproc, instanța de judecată aplică dispozițiile art. 562; b) vînzarea bunului în modul stabilit de coproprietari ori, în caz de neînţelegere, la licitaţie şi distribuirea preţului către coproprietari proporţional cotei-părţi a fiecăruia dintre ei, dacă niciunul dintre coproprietari nu a cerut atribuirea întregului bun sau dacă această cerere nu poate fi satisfăcută. În cazul în care unui dintre coproprietari îi este atribuită o parte reală (lot de atribuire) mai mare decît cota sa parte, celorlalţi coproprietari li se atribuie o sultă. În cazul divizării unui imobil, instanța de judecată poate constitui un drept de servitute sau un alt drept real limitat pentru a permite folosirea corespunzătoare a bunului nou-format. Instanța de judecată nu poate dispune un mod de partaj la care obiectează toți coproprietarii*.”
35. În opinia instanței, un element merită să fie subliniat de la bun început, și anume că legiuitorul a instituit regula generală, că partajul bunurilor proprietate comună pe cote-părţi se face în natură, proporţional cotei-părţi a fiecărui coproprietar, cu excepția situației când bunurile sunt indivizibile sau nu sunt comod partajabil în natură.

36. În conformitate cu art. 117 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă ”*Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor*.”
37. Articolul 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă reglementează că, ”*Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.”
38. Articolul 121 din Codul de procedură civilă prevede că, ”*Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*.”
39. Așa fiind, instanța de judecată accentuează că, sarcina prezentării probelor este obligația ambelor părți, în temeiul regulii potrivit căreia fiecare parte trebuie să-și dovedească pretențiile și obiecțiile sale.
40. Instanța consideră că, fiecare parte cunoaște mijloacele probatorii cele mai potrivite pentru a convinge instanța că ea are dreptate și pentru a dovedi circumstanțele pe care își întemeiază poziția, iar efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure cu probă veridică fără a suscita îndoieli.
41. Instanța stabilește că obiectul cauzei îl constituie partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a foștilor soți ***** și ***** ridicându-se trei probleme de drept: determinarea masei de bunuri comune supuse partajului, calificarea juridică a mijloacelor bănești ca proprietate comună în devălmășie și determinarea cotelor-părți, precum și modul de partaj al mobilei.
42. Instanța constată că, potrivit art. 19 alin. (1) și art. 20 din Codul familiei, precum și art. 572 alin. (1) și (2) din Codul civil, bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sunt prezumate proprietate comună în devălmășie până la proba contrară. Aceeași prezumție de egalitate a aporturilor rezultă din art. 571 din Codul civil.
43. În consecință, sarcina de a răsturna prezumția de devălmășie și de egalitate a cotelor revine părții care invocă un alt regim juridic, în speță pârâtului ***** conform regulii de repartizare a sarcinii probației prevăzute de art. 118 din Codul de procedură civilă.
44. Pe cauza dedusă judecății, instanța reține că existența și cuantumul exact al mijloacelor bănești sunt dovedite. Suma de 17000 Euro, 1500 Dolari SUA și 15000

Ruble ruseşti a fost constatată prin Actul executorului judecătoresc Ungureanu Oleg, cu enumerarea seriei şi numărului fiecărei bancnote.

45. Instanța apreciază că aceste mijloace băneşti au fost acumulate în timpul căsătoriei, din economiile soților, în vederea realizării scopului comun de procurare a unui apartament. Această concluzie este confirmată de corespondența purtată de părți prin aplicația „Viber”, fixată prin actul de constatare al executorului judecătoresc din 23 octombrie 2023, din care rezultă că soții discutau despre sumele de care dispuneau și de mijloacele necesare pentru cumpărarea unei locuințe, reclamanta întrebând „La noi acolo erau 17 mii, da?”, iar pârâtul confirmând că dispuneau de aproximativ 21 mii. Instanța reține că această corespondență confirmă caracterul comun al acumulărilor și destinația lor familială, precum și cuantumul. (f.d. 95, 110)
46. Se reiterează că, prin referință, pârâtul a susținut că suma de 15400 Euro nu aparține soților, ci unui terț, cet. *****, fiind de acord cu partajul doar al sumei de 1600 Euro, alături de cele 1500 Dolari SUA și 15000 Ruble ruseşti. Instanța apreciază că această susținere nu este de natură să răstoarne prezumția de devălmășie, pentru motivele ce urmează.
47. Instanța reține, în primul rând, că mijloacele băneşti au fost păstrate în seiful comun aflat în odaia soților, fiind acumulate în perioada căsătoriei, ceea ce activează prezumția legală de devălmășie.
48. În al doilea rând, instanța apreciază că simpla afirmație a pârâtului privind apartenența unei părți din bani unui terț, neînsoțită de probe certe administrate în cauza civilă care să individualizeze sumele și să demonstreze că acestea au intrat în seif cu titlu distinct de proprietate a terțului, este insuficientă pentru a răsturna prezumția prevăzută de art. 572 alin. (2) și art. 571 din Codul civil. Pârâtul nu a prezentat, în cadrul prezentei cauze, dovezi care să stabilească cu certitudine că o parte determinată din mijloacele băneşti supuse partajului ar fi proprietatea exclusivă a unei terțe persoane.
49. În aceste condiții, instanța reține că mijloacele băneşti în sumă de 17000 Euro, 1500 Dolari SUA și 15000 Ruble ruseşti constituie proprietate comună în devălmășie a foștilor soți și sunt supuse partajului în cote egale.
50. Instanța constată că bunurile mobile - dulapul, patul, draperiile, șemineul și televizorul - au fost procurate în timpul căsătoriei, pentru aranjarea odăii comune și uzul comun al familiei. Acest fapt nu este contestat în esența sa, divergența părților vizând doar valoarea unor bunuri.
51. Instanța va reține valorile indicate de reclamantă, susținute prin înscrisuri: dulap - 15000 lei, pat - 10000 lei, draperii - 4690 lei, șemineu - 7000 lei și televizor - 7388 lei, or valorile invocate de pârât nu au fost confirmate prin probe.

52. Întrucât aceste bunuri au fost dobândite în timpul căsătoriei, instanța conchide, în temeiul art. 19 alin. (1) și art. 20 din Codul familiei și art. 572 din Codul civil, că ele constituie proprietate comună în devălmășie supusă partajului în cote egale.
53. Instanța apreciază că, potrivit art. 26 din Codul familiei, art. 571 și art. 574 alin. (1) din Codul civil, cotele-părți ale soților în proprietatea comună în devălmășie se consideră egale. În cauză nu există contract matrimonial care să prevadă altfel.
54. De asemenea, instanța nu identifică temeiuri pentru diferențierea cotelor-părți. Nu a fost dovedit un aport exclusiv sau disproporționat al vreunuia dintre soți la dobândirea bunurilor, ambii soți contribuind la bunăstarea familiei, iar interesele copilului minor nu impun, în privința masei de bunuri supuse partajului în prezenta cauză, o derogare de la regula egalității. În consecință, cotele-părți se stabilesc egale, câte 1/2 pentru fiecare fost soț.
55. Aplicând regula egalității cotelor la mijloacele bănești, instanța conchide că suma de 17000 Euro se împarte în mod egal a câte 8500 Euro fiecărui fost soț; suma de 1500 Dolari SUA se împarte în mod egal a câte 750 Dolari SUA fiecărui fost soț; suma de 15000 Ruble rusești se împarte în mod egal a câte 7500 Ruble rusești.
56. Cu privire la mobilă, instanța apreciază că, pentru asigurarea egalității valorice la partaj, se impune atribuirea bunurilor în natură unuia dintre soți, cu obligarea acestuia la plata către celălalt soț a unei sulte egale cu jumătate din valoarea bunurilor atribuite.
57. Astfel, dulapul în valoare de 15000 lei, patul în valoare de10000 lei și draperiile în valoare de 4690 lei, în valoare totală de 29690 lei, se atribuie în proprietate pârâtului ***** cu obligarea acestuia la plata către reclamanta ***** a sumei de 14845 lei, ce constituie 50% din valoarea bunurilor partajate (29690 lei × 50% = 14845 lei).
58. Șemineul, în valoare de 7000 lei, se atribuie în proprietate pârâtului ***** iar televizorul, în valoare de 7388 lei, se atribuie în proprietate reclamantei *****. Întrucât valorile celor două bunuri atribuite câte unuia dintre soți sunt apropiate, egalizarea valorică se asigură prin plata de către soțul căruia i s-a atribuit bunul de valoare mai mare către celălalt soț a unei sume egale cu 50% din diferența de valoare (7388 lei - 7000 lei = 388 lei; 388 lei × 50% = 194 lei). În consecință, reclamanta ***** urmează să plătească pârâtului ***** suma de 194 lei.
59. În conformitate cu art.82 Cod procedură civilă ”*Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei*.”
60. Potrivit art. 94 alin. (1) din același cod ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial,*

acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului."

61. În conformitate cu art. 98 alin. (1) Cod procedură civilă "*Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia*."
62. Prin prisma normelor citate, instanța va dispune încasarea din contul pârâtului ***** la buget a taxei de stat în sumă de 6688,32 lei.
63. în conformitate cu art. 236, art. art. 238-241 Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, ca întemeiată.

Se partajează bunurile proprietate comună în devălmășie acumulate de către ***** și ***** în timpul căsătoriei și anume mijloace bănești după cum urmează: suma de 17000,00 Euro (șaptesprezece mii Euro, 00 Eurocenți) se împarte egal între foștii soți, 8500,00 Euro (opt mii cinci sute Euro, 00 eurocenți) ***** și 8500,00 Euro (opt mii cinci sute Euro, 00 eurocenți) lui *****; suma de 1500,00 Dolari SUA (o mie cinci sute Dolari SUA,00 cenți) se împarte egal între foștii soți, 750,00 Dolari SUA (șapte sute cincizeci dolari SUA,00 eurocenți) ***** și 750,00 Dolari SUA (șapte sute cincizeci Dolari SUA, 00 cenți) lui *****; suma de 15000,00 Ruble Federația Rusă (cincisprezece mii Ruble Federația Rusă,00 copeici) se împarte egal între foștii soți, 7500,00 Ruble Federația Rusă (șapte mii cinci sute Ruble Federația Rusă, 00 copeici) ***** și 7500,00 Ruble Federația Rusă (șapte mii cinci sute Ruble Federația Rusă, 00 copeici) lui *****.

Se partajează bunurile proprietate comună în devălmășie acumulate de către ***** și ***** în timpul căsătoriei și anume mobilă, după cum urmează: dulapul la prețul de 15000,00 lei (cincisprezece mii lei,00 bani), patul la prețul de 10000,00 lei (zece mii lei,00), draperiile la prețul de 4690,00 lei (patru mii șase sute nouăzeci lei,00 bani) se atribuie în proprietate pârâtului ***** în schimbul unei sume bănești în beneficiul ***** și se încasează din contul lui ***** în beneficiul ***** suma de 14845,00 lei (paisprezece mii opt sute patruzeci și cinci lei,00 bani) ce constituie 50% din valoarea bunurilor partajate; șemineul la prețul de 7000,00 lei (șapte mii lei,00) se atribuie în proprietate lui *****; televizorul la prețul de 7388,00 lei (șapte mii trei sute optzeci și opt lei,00) se atribuie în proprietate ***** în schimbul unei sume bănești în beneficiul lui ***** și se încasează din contul ***** în beneficiul lui ***** suma de 194 lei, 00 (o sută nouăzeci și patru lei,00) ce constituie 50% din diferența valorii șemineului și televizorului partajat.

Se încasează din contul lui ***** la buget taxa de stat în sumă de 6688,32 lei (șase mii șase sute optzeci și opt lei, 32 bani).

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei *****, sediul Central.

Președinte de ședință,
judecător **Russu Natalia**